

קבלות ותנאים וגילוי דעת

לאומרם ביום הכיפורים הקדוש בפתחת ההיכל ממורנו הרב חיים רבי שליט"א

יא) הריני מאמין בביאת המשיח כל רגע כל השנה כולה, כל יום, כל דקה, כל שנייה, כי לישועתך קיוונו וציפינו כל היום (רמב"ם הלכות מלכים פי"א).

יב) הריני מגלה דעתי שכל צרכי גופי - אכילה ושתייה, לינה, וחיי משפחה, הם לשם שמים, ושיהיה לנו כח לעבוד תמיד את ה' יתברך (או"ח סי' רל"א).

יג) הריני מגלה דעתי כשאני נוטל ידיים לאכילת פת, אני מכוון "נטילה המכשרת לאכילה" (או"ח קנ"ט י"ג).

יד) הריני מתנה שכל הנכנסים לסעודה יצטרפו לזימון, אפילו אוכלים בכמה שולחנות (הליכות עולם ח"ב דף נ"ב). וכשאמהר הריני מכוון לא להצטרף (ברכ"ה ב' תמט). וכן תרו"מ לכל העולם זכין לאדם לאדם וכו'.

טו) הריני מגלה דעתי שבברכת המוציא אני פוטר את כל המאכלים, חוץ ממזונות וקינוח של גלידה וכיוצא בזה.

טז) הריני מגלה דעתי שבברכת הגפן שבקידוש אני פוטר את כל המשקים שבסעודה.

יז) הריני מגלה דעתי שבברכת הגפן שבהבדלה אני מכוון רק על הכוס שאני שותה. ולא על שאר משקין המצווה.

יח) הריני מתנה שפרורי הלחם שהולכים לאיבוד יהיו עבור הפרשת חלה בדיעבד.

יט) הריני מגלה דעתי שאם אירדם ערב לפני תענית ציבור, שאוכל לקום לפני עלות השחר ולאכול (או"ח סי' תקס"ד).

כ) הריני מגלה דעתי שאיני מקבל עלי שבת בהדלקת הנרות.

כא) הריני מתנה שאוכל לטלטל נרות שבת לאחר שנכבים בשבת קודש (או"ח סי' רע"ט).

כב) הריני מתנה שאוכל להזיז את הזיזים של השעון שבת להמשיך מצב קיים וזה לא יהיה מוקצה. וכן כפתור חשמל מכובה שבקיר (ביב"א ח"ז סי' ל"ו).

כג) הריני מתנה שאוכל לעשות כל השנה תרומות ומעשרות בשבת (דמאי רפ"ז).

א) הריני מקבל עלי קבלת התורה מאהבה, עם כל פרטיה ודקדוקיה, תורה שבכתב, ותורה שבעל פה, ודעת תורה מגדולי ישראל שליט"א.

ב) הריני מגלה דעתי שאני אוהב את עם ישראל בכלל, וכל אחד ואחד בפרט, גם אנשים קשים, או אנשים שפגעו בנו, והריני מתפלל על כולם שיזכו לשנה טובה.

ג) הריני מגלה דעתי שכל המידות הרעות, של "בין אדם לחבירו" ובפרט כעס וגאווה שבלב, בטלות ומבוטלות כעפרא דארעא.

ד) הריני מגלה דעתי למסור נפשי על קידוש ה' כל רגע ורגע לקיים מצוות עשה "ונתקדשתי בתוך בני ישראל" ושאני חי כל רגע לכבודו יתברך (יו"ד סי' קנ"ז).

ה) הריני מגלה דעתי על כל המצוות שאעשה כל השנה, שיהיו לשם שמיים לאקמתא שכינתא מעפרא ולעילוי שכינת עוזינו, גילוי דעת שנעשה אותם ביראה ובאהבה ובשמחה, ובאהבת ה' יתברך בשלמות יותר מכל ההנאות בעולם, ויותר ממשפחתו.

ו) מצוות צריכות כוונה (או"ח סי' ס') לכן הריני מכווין לגבי כל מצווה ומצווה לקיימה כי ה' יתברך ציוה אותי, והריני מרגיש עצמי עומד לפניו בזמן קיום המצווה.

ז) הריני מגלה דעתי שכל פעם שאזכיר שם ה' הוי"ה אדנ'ות' כוונתי שהוא אדון הכל היה הווה ויהיה, וכשאזכיר שם 'אלוקים' כוונתי שהוא משגיה עלינו בפרט, והוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם (או"ח סי' ה').

ח) הריני מגלה דעתי שכל פעם שאענה 'אמן' כוונתי אמת, כן יהי רצון, שילוב שם ה' הוי"ה אדנ'ות' (בן איש חי).

ט) הריני מאמין שהכל מהשמים, בהשגחה פרטית, והכל לטובה, ומקבל ה-כ-ל באהבה, ושאין עוד מלבדו כלומר: אין עוד סיבות ה' אחד ושמו אחד. אנחנו רוצים מה ש' רוצה, ולא רוצים מה ש' לא רוצה. וגם יסורין לכוון שזה מהשמים לטובה לכפרת עוונותי.

י) הריני מכווין לקיים כל השנה כולה את הפסוק "שויתי ה' לנגדי תמיד" (או"ח סי' א').

ישראל מאיר הכהן מראדין זיע"א.

(לד) הריני מגלה דעתי שכל התרומות לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, וכל הנדרים למצוות ומעשים טובים שקיבלנו ואמרנו לעשותם, הם בלי נדר ובלי שבועה, שלא נכשל בעוון נדרים (יו"ד סי' ר"ג).

(לה) הריני מגלה דעתי שאם אתפלל תפילת ערבית לפני צאת הכוכבים, ואשכח ולא אקרא שוב כשיגיע הזמן, אני מכוון לצאת ידי חובה ק"ש מדאורייתא בקריאת שמע שעל המטה.

(לו) הריני מגלה דעתי שאם אהיה שליח ציבור ולא יהיו תשעה עונים בחזרת הש"ץ כדין, הרי תפילתי תפילת נדבה.

(לז) הריני מגלה דעתי שאם אחזור מספק על תפילה מחשש שלא אמרתי יעלה ויבוא או כל הוספה אחרת שחוזרים עליה, ובאמת כן אמרתי, הרי תפילתי תפילת נדבה.

(לח) הריני מגלה דעתי שכל בוקר בברכות התורה, אני מכוון על כל מה שאלמד ואתפלל, עד למחרת בבוקר.

(לט) הריני מגלה דעתי שכל מיני חסידויות, וחומרות, והידורים, הכל בלי נדר, כמו צדקה בתפילה, תהילים כל יום, וכן כשרות מהודרת.

(מ) הריני מגלה דעתי כשאוכל בבית פירות וכיוצ"ב, בסתמא דעתו על כל מה שיביאו לו גם אח"כ, כל זמן שלא בירך ברכה אחרונה, חוץ מפירות משובחים יותר, שיכול לברך עליהם פעם נוספת. (ועיין חזו"א ברכות דף קפ').

(מא) הריני מגלה דעתי שכל שינוי מקום מחדר לחדר, או לבית הכסא באמצע, שאין כאן דין הפסק.

(מב) הריני מגלה דעתי כשאני ש"ץ, אני מכוון להוציא את מי שצריך בקדושה, ובברכות ק"ש, ובחזרת הש"ץ, ובאמירת ה' אלוקיכם אמת, וכן כל חיובי השליח ציבור, כידוע.

(כד) הריני מגלה דעתי שאני מתכווין לצאת ידי חובת מאה ברכות בשבת קודש, גם ע"י ברכות התורה, וההפטרה, וחזרת השליח ציבור בבית הכנסת (או"ח סי' רפ"ה).

(כה) הריני מכווין בברכת הטלית לפטור טלית קטן שעלי ולזכור את כל מצוות ה' לעשותם. ובברכת התפילין לפטור תפילין של ראש [ורש"י ור"ת] ולכוון לזכור יציאת מצרים, ועל היד כנגד הלב ועל הראש כנגד המח.

(כו) הריני מכווין (לגבי תפילין דרבינו תם) אם הלכה כהבן איש חי אני מכווין ששניהם אמת, ואם כמרן זיע"א אני מכווין שהתפילין השניות הם רצועות בעלמא.

(כז) הריני מגלה דעתי על תיק התפילין שאוכל להניח בו דברי חול, ולא יהיה תשמיש קדושה / מצווה שאסור בשימוש חולין [תנאי זה מועיל רק לתיק שאקנה ולא תיק שכבר בשימוש התפילין].

(כח) הריני מכווין בקריאת שמע שעל המיטה לצאת ידי חובת קריאת שמע מהתורה לדעת רבינו תם. ובפרט אם קראתי ק"ש לפני הזמן הרגיל.

(כט) הריני מגלה דעתי שאני לא מתכווין לצאת ידי חובה בברכת ספירת העומר של החזן, אא"כ אני מכוון לצאת בגלל ששכחתי לספור וכד'.

(ל) הריני מכווין לקיים בכל תספורת ובכל תשלום לנותני שירות למינהם, לקיים מצוות ביומו תתן שכרו, וכל המצוות השייכות לאותו עניין. וכן בנתינת והחזרת הלוואה.

(לא) הריני מכווין על כל עזרה שאני עוזר בבית, לקיים מצוות ושימח את אשתו, ומצוות חסד מהתורה, וכל המצוות השייכות לאותו עניין.

(לב) כשנכנסים לבית הכנסת, יש לכוון לקיים מצוות עשה מהתורה: **"ומקדשי תיָאוו"** אין דיבורים! אין פלאפונים! אין קלות ראש!

(לג) להשתדל מאוד מאוד בלי נדר ללמוד כל יום שתי הלכות שמירת הלשון בספר חפץ חיים של רבינו

גמור תתימה טובה לכולנו, ולכל עם ישראל!
לשנה טובה נכתב ונחתם, לחיים טובים ולשלום!